

עמ"ת 36748/05/20 - יאסר הואשלה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 36748-05-20 הואשלה(עציר) נ' מדינת ישראל ואח'
תיק חיצוני: 200399/2020

בפני עורר נגד משיבה
כבוד השופט ניצן סילמן
יאסר הואשלה (עציר) ע"י ב"כ עו"ד נירה שגב
מדינת ישראל

החלטה

1. ערר על החלטת ביהמ"ש קמא מיום 14.5.20 המורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.
2. כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, ייצוא, יבוא, מסחר והספקה של סמים מסוכנים.
3. בהתאם לעובדות כתב האישום - ביום 23.4.20 קשר העורר קשר לביצוע פשע עם שדאד ג'רבאן (להלן: "ג'רבאן") בתכנון סחר בסמים מסוג קנבוס. השניים נפגשו סמוך לשעה 14:15 בדרך צדדית סמוך לתחנת דלק באור עקיבא, כאשר העורר הגיע מביתו ברכב טויוטה קורולה נהוגה בידי אחר, וג'רבאן ברכב יונדאי.
4. העורר סחר בסם מסוג קנבוס, מחולק ל- 4 מארזים, במשקל של 504.9 גרם נטו, ארוזים בניילון שקוף ועטופים בשקית אשפה שחורה, שהועברה מתא המטען ברכבו לתא המטען ברכבו של ג'רבאן.
5. ביום 10.5.20 טענו הצדדים לגופה של בקשת מעצר עד תום ההליכים, וביהמ"ש קמא כאמור הורה על מעצרו הממשי של העורר.
על ההחלטה דנן נסב הערר.
6. עיקר טענות העורר עניין הסתמכות המשיבה על מסמך שעליו או על חלקו מבקשת להוציא תעודת חיסיון, מבלי שהועבר לעיון ההגנה טרם הדיון ושלא הופיע ברשימת חומר החקירה.
6. אליבא העורר, רק לאחר שנטען מועד הדיון בביהמ"ש קמא להעדף ראיה קבילה על פיה נצפה מעביר דבר מה לידי ג'רבאן, אפשרה המשיבה לעורר לעיין במסמך הסודי אך לא להעתיקו.

7. העורר טען כי היה על המשיבה להצטייד בתעודת חיסיון טרם הגשת כתב האישום, ואי הגשת תעודת חיסיון במועד מביאה לעיכוב בניהול המשפט ובמקרים מתאימים מהווה שיקול בבחינת חלופה.
8. עוד נטען כי אין ראייה ששיחות בין העורר לג'רבאן היו לצורך קשירת קשר, לא היו האזנות סתר, ולאחר פריקת הניידים לא נמצא דבר הקושר את העורר לעבירת קשירת קשר לביצוע פשע.
9. מועד הדיון הבהירה ב"כ המשיבה כי תעודת החיסיון נמצאת כיום בידי ההגנה. המסמך הועבר להגנה.
10. לטענת העורר מדו"ח התצפית שהוגש נראה אדם מוציא שקית שחורה מרכב הטויוטה, אולם לא נראה בשום שלב העברתה לרכב היונדאי.
- כמו כן, נטען לעניין טביעות אצבע של העורר שנמצאו על השקיות כי מדובר בנכס ניד.
11. המשיבה טענה כי החומר שקיבל העורר היה בתהליך של הוצאת תעודת חיסיון. בתיקים בהם הראייה היא דו"ח שוטר, באישור מגורמי מודיעין, מגיעים לדיון כשהמסמכים הללו נכללים מסגרת תעודת חיסיון. או אז, טרם הדיון, מודיעים להגנה כי ניתן לקבוע דיון במועד סמוך אולם תעודת החיסיון לא תתקבל מעמד הדיון. העורר בחר לקבוע את מועד הדיון בסמוך להגשת כתב האישום ובקשת המעצר.
12. לטענת המשיבה התשתית הראייתית מבוססת כמפורט בבקשת המעצר, גם ללא הדו"ח שבמחלוקת. העורר אישר המפגש עם ג'רבאן, בעוד האחרון שולל אותו. הסמים נמצאו בתא המטען ברכבו של ג'רבאן, וטביעות אצבע של העורר נמצאו על האריזות החיצוניות והפנימיות.

הכרעה -

13. לאחר ששמעתי טענות הצדדים ועיינתי בחומר החקירה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות, מהנימוקים להלן.
14. ראשית, עיון בחומר החקירה מעלה כי קיימת תשתית ראייתית מספקת אף ללא הדו"ח שבמחלוקת -

דו"ח פעולה של רס"ב סלקטר לפיו ביום האירוע נהג בניידת בילוש עם הקצין שרון לוי והשוטר יורם ישראלי, ועקב אחר רכב היונדאי ברח' הזית באור עקיבא. היונדאי ביצע פרסה חזרה לכיוון כביש 4, וכאשר הגיע לכיוון תחנת דלק פז הבחין בצוות שביצע חסימה במקום ועצר באמצע הכביש "בצורה לא צפויה ושגרתית" במרחק של כ- 100-200 מ' מחסימת הניידות. נהג היונדאי נסע לאחור במהירות, התנגש בצדה הימני של הניידת ופגע בקצין לוי, ואז החל בנסיעה קדימה, כשהשוטר ישראלי הצליח לנטרל את נסיעת הנהג והקצין שרון יצא לכיוון הרכב, ניפץ את שמשת הנהג ועצר אותו. השוטר ישראלי תפס שקית זבל שחורה ובתוכה חומר החשוד כסם

עמוד 2

דוח פעולה של רסב ישראלי - לאחר מעצר ג'רבאן והנוסע לידו ביונדאי, פתח בנוכחות ג'רבאן את תא המטען והבחין בשקית אשפה שחורה עם שרוך צהוב, ובתוכה 4 שקיות ניילון שקופות ובתוכם חומר החשוד כסם. ברכב גם נתפס נייד שמספרו מסתיים ב 666.

דוח פעולה של רסב אדרי - ביצע מעצר על רכב הטיוטה בו נהג העורר ולידו היה בחור נוסף בשם מג'ד אמראן. על העורר נתפסו 4250 ₪ במזומן.

דוח פעולה של רסמ שטיין לפיו ביום הארוע סמוך לשעה 14:15 מהלך מעקב אחר העורר הנמצא ברכב הטיוטה בחשד שאמור להיות ברכבו חומר החשוד כסם, הבין שנמסר ברשת הקשר המשטרית "**כי הרכב שבו נמצא יאסר - רכב הקורולה לבן ניראה מוסר שקית שחורה גדולה לרכב אחר מסוג יונדאי ...**".

תיעוד מצלמות מערכות משטרה מיום הארוע -

רכב הטיוטה נצפה ביום הארוע נוסע מכיוון דרום לצפון החל מהשעה 11:22 מצומת דימונה, דרך כביש 6, כאשר בשעה 13:58 תועד במחלף עירון לכביש 65.

רכב היונדאי תועד בשעה 13:03 נוסע מג'סר א זרקא לכיוון מזרח

טביעות אצבע של העורר נמצאו על שקית ניילון בינונית (בתוכה היה הסם) ועל שני צדיה של שקית האשפה השחורה (מסמכים ע , עה, פג)

חוות דעת מומחה לפיה החומר שנתפס בתא המטען של היונדאי הוא סם מסוג קנבוס במשקל של 504.9 גרם נטו

מחקרי תקשורת מעידים על שיחות בין העורר וג'רבאן מהלך החודש וביום הארוע.

הודעות -

קצין בילוש שרון לוי ביום האירוע היו בפעילות סמים כנגד העורר שנמצא עם אחר ברכב טיוטה, ירד מכביש 6 לכיוון מערב. בהמשך נמסר שיושבי הרכב פגשו ברכב מסוג יונדאי ושקית זבל שחורה עברה מתא המטען של הטיוטה לתא המטען של היונדאי ברח' הערבה באור עקיבא סמוך לשעה 14:15. התקבל דיווח כי היונדאי נוסעת אחר הטיוטה ברח' הזית לכיוון כביש 4

הנחה לבצע חסימה סמוך לתחנת דלק פז באור עקיבא. נהג היונדאי (ג'רבאן) הבחין בחסימה ועצר בצד הדרך כ- 200 מ' לפני החסימה. הם נצמדו לחלקו האחורי של היונדאי, וניידת נוספת נצמדה מלפנים. כאשר הנהג

הבחין שפתח את דלת הנוסע מימין, נסע לאחור, התנגש בדלת וסגר אותה על רגליו, עלה עם הגלגל האחורי על כפות רגליו ואז שוב כאשר חזר ונסע קדימה. על אף הכאב, רץ לדלת הנהג, ניסה לפתוח אולם הייתה נעולה, ועל כן ניפץ את החלון ואמר לג'רבאן שעצור. בטרם יצא מהרכב היה עליו כובע זיהוי, אולם כשהגיע לדלת הנהג לאחר שנפגע לא בטוח שנותר על ראשו. שוטרים אחרים במקום היו עם כובעי זיהוי

ג'רבאן - הכחיש מפגש עם רכב אחר, אנשים נוספים ועסקת סמים. טען שמכיר את העורר, שוחח איתו ביום האירוע והם קבעו להיפגש בכפר. לא פגש אותו.

אולם בהמשך חקירותיו כשעומת מול דו"חות פעולה של שוטרים שראו העברת הסמים בין תאי המטען ברכבים וטביעות אצבע של העורר שהתגלו על השקיות, שינה גרסה וטען כי ייתכן שהעורר שם את הסמים ברכבו, שהיה מונע ופתוח, בעוד הוא מילא צ'אנס. אולם, לא ידע להבהיר, אם אכן הסמים כטענתו שייכים לעורר, מדוע נתפסו ברכבו -

כך בחקירה מיום 27.4 -

י"ש. מי הוציא את הסמים מהרכב של יאסר

ת. אני לא ראיתי

ש. מי העביר אותם לאוטו שלך

ת. אני לא יודע אני מילאתי צאנס, האוטו היה מונע פתוח

ש. אני אומר לך ששוטרים ראו שהעברתם את השקית עם הסמים לאוטו שלך

ת. אני לא ראיתי"

ובחקירה מיום 28.4 -

י"ש. האם יאסר הכניס לך סמים לאוטו

ת. אני לא יודע, לא ראיתי שהוא הכניס לי סמים לאוטו

ש. אני אומר לך שעל הסמים כלומר על השקית השחורה... נמצאו טביעות אצבע של יאסר.. מה התגובה שלך

ת. לא יודע מה להגיד לך, אולי הוא שם את זה באוטו שלי זה שלו

ש. אם זה שלו למה שהסמים היו אצלך

ת. הבריאות של הקצין מעניינת אותי, הסמים זה כלום"

עמאש אשרף, שככל הנראה ג'רבאן נתן לו טרמפ חזרה לג'סר, העיד כי 200 מ' לאחר שעלה לרכב, מסיבה שלא ברורה לו ג'רבאן עצר את הרכב, נסע לאחור והתנגש ברכב. לא שמע שצעקו "משטרה" אלא שצעקו לג'רבאן לכבות את האוטו ולהוציא את המפתחות, ואז שברו את החלונות. כשראה את האקדחים הבין שמדובר בשוטרים. ראה את חסימת הניידות בהמשך הנסיעה.

העורר - טען שנסע ברכבו יחד חבר בשם מאג'ד עמראני מביתו בדרום דרך כביש 6 לכיוון ג'סר א זרקא לפגוש חברים. פגש בדרך את חברו (ג'רבאן) ליד תחנת דלק פז באור עקיבא. המפגש ארך כרבע שעה, וכ 10 דק לאחר מכן נעצר. הוא וג'רבאן יצאו מהרכבים, מאג'ד לא יצא

בחקירה מיום 28.4 כשעומת מול ראיות שהצטברו, לרבות טביעות אצבע שלו על שקיות הסמים ושקית האשפה, התואמת את זו שראו השוטרים, טען כי לא נגע בסמים או אריזות סמים, וסירב בהמשך החקירה לענות על שאלות בטענה כי אמר הכל בחקירה קודמת.

מאג'ד אלעמראני שנהג ברכבו של העורר ונעצר עמו אישר כי בשלב מסוים בנסיעה עצרו, והעורר נפגש עם חבר. הוא נשאר ברכב

כשנשאל מה עשה העורר עם החבר לאחר שיצר מהרכב - שמר על זכות השתיקה. כך גם כשנשאל כמה זמן נערך המפגש, ואיפה בדיוק נערך

ממארג הראיות עולה, לכאורה, כי העורר וג'רבאן נפגשו סמוך לשעה 14:15 מול תחנת דלק פז באור עקיבא לביצוע עסקת הסמים, ופחות מ- 10 דק' לאחר מכן, כאשר ניידות בעקבותיהם, נעצרו ובתא המטען ברכבו של ג'רבאן נתפס סם מסוג קנביס במשקל מעל חצי קילו, כאשר על אחת השקיות שעטפו את הסם וכן על שני צדי שקית האשפה השחורה, נמצאו טביעות אצבעות העורר.

הן העורר והן מאג'ד שנהג ברכבו אישרו את המפגש בין החשודים, ושניהם שתקו בחקירותיהם משעומתו מול הראיות שהצטברו ולא סיפקו כל הסבר מניח את הדעת למפגש והממצאים הפורנזיים. ג'רבאן, שתחילה הכחיש מפגש עם העורר, שינה גרסה כשעומת עם הראיות, וטען שהעורר, כביכול, הניח את הסמים ברכבו ללא ידיעתו, אולם לא ידע להבהיר, מדוע עשה כן.

די באמור לעיל כדי להוות תשתית ראייתית לכאורית בעוצמה מספקת לביסוס העבירות המיוחסות לעורר.

15. שנית, אף אם אקבל טענת העורר כי נפל פגם בהתנהלות המשיבה משלא הופיע הדוח שבמחלוקת ברשימת חומר החקירה, או לא הוצאה בגינו תעודת חיסיון טרם הגשת כתב האישום או שאינו חסוי ולא הועבר לעיון ההגנה, הרי שאין בכך כדי לפסול את הראיה או להפחית ממשקלה.

ביהמ"ש מבסס הכרעתו על סמך הראיות המוצגות בפניו. תעודת החיסיון הוצאה סופו של יום וטרם מתן ההחלטה דנן וחומר החקירה הועמד לרשות ההגנה. על כן, ניתן להסתמך ולהתבסס בין היתר גם על המסמך

המדובר.

אמנם, על מנת לא לפגוע בטיעוני הצדדים ראוי כי הדברים יונחו מבעוד מועד; אלא שעיקר הדברים- בית המשפט הוא שנדרש לחומר הראיות ומשמצוי המסמך בחומר הראיות, גם אם הוצג באיחור, הרי ניתן להסתמך עליו.

16. שלישית, ומשקבעתי כאמור קיומן של ראיות לכאורה אף ללא הדו"ח, הרי שהדברים אמורים מקל וחומר עם צירופו למארג הראיות.

בדו"ח סיכום פעילות מיום האירוע מצוין כדלקמן -

14:20 רכב הטויוטה נוסע בכביש 4 פונה ברח' הזית באור עקיבא, ונוסע בעקבות רכב יונדאי לשביל עפר מול תחנת דלק פז.

14:21 הרכבים כשתאי המטען שלהם פתוחים חונים בשביל עפר, גבר לא מזוהה מוציא מתא המטען של הטויוטה שקית אשפה בצבע שחור עם שרוך צהוב שמחציתה נראית מלאה, אז נראים שני גברים לא מזוהים מתעסקים בתא המטען של הרכב השני

14:22 שני הרכבים נוסעים בשביל העפר, פונים ברח' הזית לרח' הערבה

14:24 שני הרכבים נעצרו

הטענה כי נצפה גבר מוציא שקית אשפה שחורה מתא המטען של הטויוטה, אולם אין תיעוד של העברת השקית לתא המטען של היונדאי - אינה עולה בקנה אחד עם ההיגיון הסביר והשכל הישר.

14:21 כאמור נצפה גבר מוציא שקית אשפה שחורה עם שרוך צהוב, חצי מלאה, מתא המטען ברכבו של העורר.

בשעה 14:22, דקה לאחר מכן, נצפים שני הרכבים נוסעים, ושתי דקות לאחר מכן כבר נעצרים, כאשר בתא המטען ברכבו של ג'רבאן נתפסת שקית שחורה עם שרוך צהוב ובתוכה 4 שקיות עם סם מסוג קנבוס, על אחת מהן ועל שקית האשפה טביעות אצבעותיו של העורר.

די בכך, בצרוף יתר הראיות כמפורט בהרחבה לעיל, כדי להוות ראיה לכאורה להעברת הסמים מרכבו של העורר לרכבו של ג'רבאן מועד המפגש ביניהם.

17. רביעית, אין בידי לקבל הטענה לעניין משקלן של טביעות האצבע על השקיות, משמדובר בנכס נייד, ובעניין זה אין לי אלא לחזור על החלטתי במ"ת 1357-10-19 מדינת ישראל נ' מוחמד נמארנה כהאי לישנא -

"טביעת אצבע, כידוע, הנה מלכת הראיות...לא אחת נקבע בפסיקה כי די בראיה פורנזית משמעותית להקים תשתית (השווה למשל- בש"פ 1061/14 שחר נ' מ"י)..."

הפסיקה קבעה בעבר, כי משקלו של חפץ נייד, עליו טביעת האצבע, נמוך ממשקל חפץ ניח, ועל כן לא די בטביעה.

אין לי אלא להפנות בנושא זה, לאשר נכתב ע"י השופט סטולר (מ"ת 44958-12-14) -

"במקרה של חפץ ניח ניתן לומר בוודאות גבוהה יותר כי הטביעה שנתגלתה מלמדת על הימצאותו של הנאשם במקום, ולפיכך קשור הוא באירוע הפלילי. לעומת זאת כאשר מדובר בחפץ נייד, שיכול לעבור בקלות מיד ליד וממקום למקום, קיימת אפשרות סבירה שהחפץ נושא טביעת אצבעות של אדם שאינו מעורב, וכי החפץ הגיע בדרך כלשהי למקום שבו הוא נמצא" (ע"פ 1888/02 מדינת ישראל נ' מקדאד, פ"ד נו(5) 221, 231, בעמ' 231).

אכן דברים נכוחים, אלא שבית המשפט העליון קבע סייג להלכה בפרשת מקדאד באומרו כי יהא בחפץ נייד להפחית את עוצמת הראיות, וזאת לגבי אדם שחטא כבר בעבירות נשק, **רק כאשר יש בפיו הסבר לטביעת האצבע:**

"אכן, כבר נקבע משכבר הימים, כי משקלה של ראיית טביעת האצבע פוחת בהיותה על חפץ נייד; ע"פ 389/62 נאטור נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד ח(1) 62, 65 (השופט כתארו אז - לנדוי); ע"פ 7293/97 סאמר נ' מדינת ישראל (לא פורסם) (השופט דורנר). אף נקבע "שלעיתים לא יהא זה מדויק לומר, כי הימצאותה של טביעת אצבע בזירת האירוע יכולה להביא להרשעה, בהעדר הסבר סביר של הנאשם" (למשל, כשהוא נמנע ממתן גירסה בגלל הפללת קרוב או חשש להפללה עצמית בעניין אחר). (ע"פ 1888/02 מדינת ישראל נ' מקדאד, פ"ד נו(5) 221, 231, השופט גרוניס). ואולם, ככלל פשיטא שיש צורך בהסבר, וכדברי בית המשפט בע"פ 5635/97 סמהדאן נ' מדינת ישראל (לא פורסם) (השופט לוי) "לא די בהסבר המצביע על אפשרות רחוקה תיאורטית, אלא כזה המתקבל על הדעת על פי מבחני ההגיון, ניסיון החיים והשכל הישר". **אימתי יהא בחפץ נייד כדי להפחית את העוצמה, כאשר יש הסבר מתקבל על הדעת לגביו. בענייננו - ועוסקים אנו בשלב הראיות לכאורה, לא המשפט העיקרי, על הנטל המוטל בו, כשהמדובר באדם שכבר חטא בעבירות נשק, ודווקא, מכל בני אנוש, תימצא טביעת אצבעו שלו בשכנות ללבנות חבלה, נדרש הסבר סביר.**" (ההדגשה שלי-א.ס).

לא זו אף זאת; חפץ נייד שעליו נמצאה טביעת אצבע של נאשם, אמנם מעורר ביחס אליו חשש שהובא לזירת העבירה באקראי, וחשש זה יכול שיגרע ממשקלו כראיה. אולם, מכך אין ללמוד כי טביעת אצבע על חפץ נייד לעולם לא תוכל לשמש כראיה מספיקה להרשעה. גם אז עומד לטביעת האצבע כוחה הראייתי המפליל כראייה נסיבתית, העשויה לבדה או ביחד עם ראיות נסיבתיות נוספות, להצביע על אשמת הנאשם: כך בלשונו של כב' השופט אדמונד לוי:

"חפץ שמטבעו נייד הוא, ועליו נמצאה טביעת אצבע של נאשם, מעורר ביחס אליו חשש שהובא לזירת

העבירה באקראי, וחשש זה גורע ממשקלו כראיה (ע"פ 389/62 נאטור נ' היועץ המשפטי לממשלה פ"ד יח(1) 62, 64 (1964); ע"פ 1888/02 הנ"ל, בעמ' 231; ע"פ 7293/97 ז'אפר נ' מדינת ישראל פ"ד נב(5) 640, 474 (1998)). מכאן הזהירות בה מצוות הערכאות לנהוג כאשר הן מרשיעות נאשם על סמך טביעת אצבע כראיה יחידה. אולם, מכך אין ללמוד כי טביעת אצבע על חפץ נייד - אפילו מדובר בחפץ המצוי בשימוש יומיומי, "שידיים רבות בוחשות בו" (פסקה 9 לחוות-דעתו של חברי) - לעולם לא תוכל לשמש כראיה מספיקה להרשעה. גם אז עומד לטביעת האצבע כוחה הראייתי המפליל כראייה נסיבתית, העשויה לבדה או ביחד עם ראיות נסיבתיות נוספות, להצביע על אשמת הנאשם. או אז, נדרש הנאשם לספק לראיות נסיבתיות אלו הסבר חלופי, המתיישב עם חפותו. אמת, כאשר טביעת האצבע מצויה על חפץ נייד, בייחוד כזה המצוי בשימוש יומי והעובר מטיבו ממקום למקום, קל יותר לספק הסבר כזה. יחד עם זאת, כאשר בית-המשפט מוצא שהסברו של הנאשם אינו סביר, וכי מעורבותו בביצוע העבירה היא האפשרות ההגיונית היחידה להימצאותה של טביעת האצבע - נסללת הדרך להרשעה." (אדוארד סראבוניאן נ' מדינת ישראל, פורסם בנבו ביום 17.1.08).

במקרה דנן וכפי שפורט בהרחבה לעיל טביעות האצבע של העורר אינן עומדות לבדן, ומעבר לכך, העורר לא סיפק כל הסבר חלופי, סביר, מניח את הדעת לטביעות אצבעותיו או הימצאותן על השקיות הפנימיות והחיצוניות שהכילו את הסם.

18. באשר לבחינת חלופת מעצר - בעניינו של העורר מתקיימת חזקת מסוכנות סטטוטוריות, וכלל הוא כי בעבירות מעין אלו ייטה בית המשפט שלא להורות על חלופת מעצר אלא בנסיבות ייחודיות מחמת החשש שהנאשם יבצע עבירות סמים גם בהיותו בחלופת מעצר. (ראה - בש"פ 3147/18 יאיר חמיאס נ' מדינת ישראל, מיום 9.5.18; בש"פ 1566/14 רבה נ' מדינת ישראל, מיום 23.12.15).

כאמור לעורר מיוחסות עבירות בסחר קנביס בכמות גדולה, ובעברו שתי הרשעות קודמות משנת 2019 בקשירת קשר לביצוע פשע ועבירות בסמים בגין ריצה מאסר בפועל ועומדים ותלויים כנגדו מאסרים מותנים, אשר לא הרתיעו אותו מביצוע העבירות נשוא ההחלטה דנן. לא רק שלא נסתרה חזקת המסוכנות הקיימת בדין, אלא משמאסרים לא הועילו, מאסרים מותנים לא הרתיעו, ספק אם מפקחים יעשו כן.

אזכיר כי הכלל בעבירות סמים הנו מעצר; החריג עוסק במי שחלקו נמוך, עברו נקי, ובוודאי לא במי שכנגדו תלויים מאסרים מותנים וריצה מאסרים בעבר (בעבירות סמים!)

19. אשר על כן, איני רואה בנסיבות דנן כי מתקיים החריג המאפשר להורות על חלופת מעצר.

20. לפיכך, איני רואה להתערב בהחלטת ביהמ"ש קמא, ודין הערר - להידחות.

ניתנה היום, כ"ו אייר תש"פ, 20 מאי 2020, בהעדר הצדדים.

